

mange Venner dog straks fandt ham. Balling derimod havde anbragt sig paa en iøjnefaldende Plads opad en Dørkarm; men trods sin fabelagtige Længde, sine rullende Øjne og sin interessante Mavekatars-Bleghed havde han her som i Literaturen det Uheld at forblive ganske upaaagtet. Om det saa var Rosalie, som dog i sin Tid havde følt sig beæret af hans Efterstræbelser, gik hun ham forbi med en Veninde under Armen uden at se ham. Og den lille, spinkle, endnu ikke sejstenaarige Pige, der allerede var paaklædt helt som Dame, brugte dog ellers sine Øjne godt!

Per var efterhaanden bleven Genstand for en Del Opmærksomhed, endda for mere, end han ved denne Lejlighed brød sig om. Hans støtte, solbrunede Skikkelse var nu ogsaa af god Virkning her imellem de mange Kontor- og Stuemenneskers vinterblege Ansigter. De fleste vidste desuden nu, i hvilket Forhold han stod til det salomonske Hus, og mange af de Tilstedeværende saae ham her for første Gang. De iblandt dem, der overhovedet kendte noget til ham og f. Eks. havde hørt om hans Bog, var overraskede over hans Ungdom. De havde ogsaa tænkt sig ham mere i Digterstil og blev forundrede over at træffe en Mand, der virkelig nok kunde se ud som en Vejbyrder og Fremtidsminør.

Ingen Person i Selskabet samlede dog Opmærksomheden som Dr. Nathan. Han opholdt sig udenfor paa Terrassen, hvor han stod omringet af en Flok beundrende Damer og Herrer, der alle lo og var meget højrøstede. Man havde æsket hans Mening om en nylig udkommen Bog, der havde vakt en Del Opsigt, et stort Digt med Titlen „En Jakobskamp“. Digtets Forfatter